

ver overholdt i praksis. Således vil domstolene og de administrative myndigheder ved behandling af konkrete enkeltsager bruge konventionerne. Den borger, der mener, at de danske myndigheder har handlet i strid med internationale konventioner ved behandlingen af hans eller hendes konkrete sag, vil således kunne få en sag herom prøvet ved domstolene. Jeg må her også understrege, at de administrative myndigheder har pligt til at iagttage Danmarks internationale forpligtelser ved behandlingen af enkeltsager. Jeg må også nævne, at Folketingets respektive udvalg naturligvis har mulighed for at anmode om et ministeriums vurdering af et lovforslags forenelighed med internationale konventioner.

Det har da også været tilfældet i forhold til behandlingen af de verserende forslag L 59 om ændring af udlændingeloven m.v. og L 60 om forslag til en integrationslov.

Lad mig her kort opridse regeringens begrundelse for, at integrationslovforslaget er foreneligt med flygtningekonventionen.

Der har været rejst to spørgsmål i den forbindelse. Det første spørgsmål angår introduktionsydelsen. Spørgsmålet, der har været rejst, er, om introduktionsydelsen stemmer overens med artikel 23 i flygtningekonventionen. Det andet spørgsmål, der har været rejst, angår artikel 26 i flygtningekonventionen. Der spørges, om det er foreneligt med denne bestemmelse i flygtningekonventionen, at det som udgangspunkt vil få konsekvenser for adgangen til at modtage introduktionsydelse, hvis udlændingen afbryder sit introduktionsprogram ved at flytte til en anden kommune under integrationsforløbet.

Det første spørgsmål om introduktionsydelsen knytter sig som nævnt til artikel 23 i flygtningekonventionen.

Artikel 23 i flygtningekonventionen bestemmer, at flygtninge, der har opnået opholdstilladelse i henhold til konventionen, skal have samme behandling som et lands egne statsborgere med hensyn til offentlig hjælp og understøttelse.

Til det spørgsmål vil jeg gerne først understrege, at det, vi foreslår, kun angår de første tre år, efter at en udlænding er anerkendt som flygtning her i landet. Herefter betragtes disse flygtninge ikke længere som nyankomne udlændinge og udgør derefter ikke i forhold til den almindelige sociale lovgivning nogen særlig gruppe. En flygtning vil således efter de første tre år modtage kontanthjælp og andre ydelser efter den so-

cial lovgivning under samme betingelser som andre borgere her i landet.

Synspunktet bag regeringens forslag er, at flygtninge som nyankomne udlændinge ikke kan sammenlignes med nogen anden gruppe af borgere her i landet under de første tre års ophold. Det giver således ikke nogen mening at behandle sådanne nyankomne udlændinge som almindelige kontanthjælpsmodtagere.

Vi har jo måttet erkende, at den hidtidige integrationsindsats ikke har været tilstrækkelig målrettet mod at hjælpe nyankomne udlændinge - herunder flygtninge - til at blive ydende medlemmer af det danske samfund på lige fod med andre borgere her i landet. Det er det, som vi med integrationslovforslaget vil rette op på. Derfor foreslår vi, at flygtninge og andre nyankomne udlændinge de første tre år modtager et særligt tilrettelagt introduktionsprogram, der i forhold til den enkeltes evner og behov tilgodeser hensynet til en effektiv integration her i landet på den bedst mulige måde. Den særlige introduktionsydelse skal ses på denne baggrund.

Nyankomne flygtninge og andre nyankomne udlændinge udgør en særlig gruppe, der ikke som gruppe kan sammenlignes med almindelige kontanthjælpsmodtagere. Der er derfor ikke nogen nødvendig sammenhæng mellem niveauet for introduktionsydelsen og niveauet for den almindelige kontanthjælpsats. En modtager af statens uddannelsesstøtte modtager eksempelvis heller ikke et beløb, der svarer til den almindelige kontanthjælpsats. Unge kontanthjælpsmodtagere under 25 år modtager som et andet eksempel heller ikke den almindelige kontanthjælp, men en kontanthjælp, der er afpasset efter denne særlige gruppes behov. Disse to nævnte persongrupper modtager en ydelse, som er lavere end den almindelige introduktionsydelse. Også det understreger, at vi taler om en særlig gruppe, der ikke efter regeringens opfattelse bør behandles som almindelige kontanthjælpsmodtagere.

Det viser sig også på et andet punkt, nemlig derved, at der ved indtægter fra deltidsbeskæftigelse ikke - som det er tilfældet med kontanthjælpsmodtagere - sker en reduktion af introduktionsydelsen krone for krone, men alene sker en forholdsmæssig reduktion. På denne måde er der i ordningen indbygget et øget incitament for den enkelte nyankomne udlænding til at søge at